

Burgemeester en wethouders van Roosendaal;

gelet op de Wet werk en bijstand;

Besluiten:

vast te stellen de Beleidsregel Re-integratie.

Inleiding

Met invoering van 1 januari 2012 is de nieuwe Wet Werk en Bijstand ingevoerd. De voormalige WIJ is geïncorporeerd in de WWB. Met de aanpassingen van de WWB wil het kabinet, nog scherper dan voorheen, duidelijk maken dat werk de basis is voor zelfstandigheid. Die zelfstandigheid wil het kabinet inhoud geven door in te zetten op meer eigen verantwoordelijkheid, een meer activerend karakter van de wet, meer verplichtingen voor bijstandsgerechtigden en een meer gerichte afbakening van de doelgroep.

Ten behoeve van de uitvoering van de WWB heeft de Roosendaalse gemeenteraad op 21 december 2011 de re-integratieverordening 2012 vastgesteld. De verordening geeft de wettelijke kaders weer die lokaal uitgevoerd worden. Voor de Roosendaalse beleidskeuzes dient er echter ook een aanpassing van het huidige re-integratiebeleidsplan 2010-2013 plaats te vinden in de vorm van beleidsregels.

De beleidsregels zijn ingedeeld aan de hand van de belangrijkste wijzigingen in de wet WWB, namelijk:

1. Jongeren horen niet in de bijstad thuis

Apart jongerenregime: Voor deze doelgroep gelden aparte verplichtingen gericht op scholing, een wachtperiode en eigen verantwoordelijkheid.

2. Iedereen doet mee

Gezinsbijstand en mogelijkheid tot re-integratie: De re-integratieactiviteiten van de gemeente worden ingezet op meerdere gezinsleden, aangezien voor alle meerderjarige gezinsleden een arbeidsverplichting geldt.

3. Alleenstaande ouders aan de slag

Alleenstaande ouders: Voor de alleenstaande ouders met kinderen tot 5 jaar blijft er een ontheffing van de arbeidsverplichting bestaan, er geldt echter wel een re-integratieplicht. Daarnaast is er een mogelijkheid voor alleenstaande ouders met kinderen tot 12 jaar voor een vrijlating van de inkomsten bij een parttime dienstverband.

4. Participeren in de maatschappij

Tegenprestatie naar vermogen: Het college wordt bevoegd om mensen met een uitkering te verplichten om onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te laten verrichten. Deze plicht tot tegenprestatie hoeft niet direct samen te hangen met arbeidsinschakeling.

In de volgende hoofdstukken worden de beleidsregels nader uitgewerkt.

Met de invoering van de WWB per 1 januari 2012 zijn de bepalingen gericht op de re-integratie voor de loaw¹ en de loaz² gelijk gesteld met de WWB. Dit betekent dat deze beleidsregels re-integratie 2012 betrekking hebben op de uitkeringsgerechtigden volgens de wetten WWB, loaz en loaw.

Hoofdstuk 1: “Jongeren horen niet in de bijstand thuis”

(Zie bijlage 1 voor het bijbehorend stroomschema)

Jongeren (personen onder de 27 jaar) zonder beperking hoeven in principe niet afhankelijk te zijn van een bijstandsuitkering. Het uitgangspunt van de gemeente Roosendaal is dat iedere jongere uit Roosendaal zich kan melden op het Werkplein Roosendaal voor werk, opleiding of overige ondersteuning. Ondersteuning en begeleiding is alleen voorhanden als de jongere zelf actief

¹ Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers

² Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen

meewerkt aan zijn of haar re-integratie. Alleen indien er geen mogelijkheden zijn voor werk of opleiding wordt er een inkomensvoorziening toegekend.

Om aanspraak te maken op ondersteuning dient iedere jongere te voldoen aan de inschrijfverplichting bij het UWV-Werkbedrijf via werk.nl. Vervolgens kan de jongere zich melden bij de gemeente, waarna de wachttijd van vier weken ingaat. De jongere krijgt bij deze eerste melding direct een zoekprofiel naar werk of opleiding mee. Op deze manier krijgt de jongere een duidelijke opdracht mee welke hij/zij gedurende vier weken wachttijd moet uitvoeren. Na vier weken wordt bepaald of de jongere aan zijn/haar verplichte inspanningen heeft voldaan en of de aanvraag voor bijstand in behandeling wordt genomen. Jongeren kunnen zich tot uiterlijk 5 weken na eerste melding melden, iedere terugmelding met een tussenperiode langer dan 5 weken, worden niet in behandeling genomen.

NB: Jongeren met een WW uitkering kunnen zich 4 weken voorafgaan aan de beëindiging van de uitkering al melden voor een WWB-uitkering.

Onderwijs (per 1 juli 2012)

Indien een reguliere opleiding met studiefinanciering mogelijk is, geldt dit (o.g.v. art 13 lid 2 sub c) als voorliggende voorziening en worden jongeren terug verwezen naar de onderwijsinstelling. Hierbij wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van de kennis van Loopbaan 23, de leerwerkadviseur of de onderwijsinstellingen. Indien mogelijk wordt tijdens de eerste melding nagegaan of er sprake is van een bindend studieadvies en of er mogelijkheden zijn voor uit 's Rijks kas (regulier) bekostigd onderwijs. Het bindend studieadvies wordt gegeven bij een gebrek aan studievoortgang als gevolg van te weinig motivatie dan wel te weinig capaciteit.

De mogelijkheid voor studiefinanciering is dus altijd een voorliggende voorziening. Voor jongeren geldt dat zij moeten aantonen dat er geen mogelijkheden zijn d.m.v. een:

- Bindend studieadvies;
- Medische verklaring;
- Verklaring leerplichtambtenaar Loopbaan 23;
- Verklaring MDT-lid (MultiDisciplinair Team).

De bewijslast ligt bij de jongere, deze dient een verklaring van de onderwijsinstelling, arts of RMC-functionaris te overleggen aan de klantmanager die beoordeelt of er nog mogelijkheden voor regulier onderwijs zijn.

NB: Indien de jongere onderdeel uitmaakt van een gezin met leden boven de 27 jaar gelden bovenstaande voorwaarden ook, de jongere is dan een niet rechthebbend gezinslid.

Werk

Jongeren die niet in aanmerking komen voor regulier onderwijs dienen gedurende vier weken zelf op zoek te gaan naar een geschikte baan. Zij moeten hiervoor:

- 2 sollicitaties per week verrichten;
- Zich bij minimaal 5 uitzendbureaus inschrijven en deze iedere twee weken bezoeken.

Toekennen of weigeren uitkering

De eerste melding resulteert in een aantal acties voor de jongere die hij/zij binnen vier weken moet uitvoeren. Indien de jongere na vier weken niet aan zijn/haar verplichtingen heeft voldaan kan de uitkering geweigerd of in behandeling genomen worden met een maatregel. Indien ondubbelzinnig blijkt dat de jongere geen acties heeft uitgevoerd en niet meewerkt, dan dient de aanvraag WWB te worden afgewezen o.g.v. art. 13 lid 2 onder d WWB. Iedere jongere zal zelf moeten aantonen aan de hand van bewijsstukken of hij/zij aan de verplichting heeft voldaan.

Indien de jongere eerder dan vier weken terug komt voor zijn aanvraag wordt deze niet in behandeling genomen en wordt de jongere terug verwezen naar de gemaakte afspraken.

Indien de jongere zonder bericht van verhindering of zonder een nieuwe afspraak te maken niet komt opdagen op het intake gesprek (= 2^e melding), dan is er o.g.v. art. 41 WWB, in formele zin geen sprake van een ingediende WWB-aanvraag. De gemeente staat toe dat de jongere zich nog tot uiterlijk 5 weken na de dag van eerste melding opnieuw meldt voor het indienen van een WWB-aanvraag. Bij een latere melding, dient de jongere de gehele meldings -en aanvraagcyclus met nieuwe wachttijd van 4 weken opnieuw te doorlopen.

Indien de uitkering wordt geweigerd, bestaat voor de jongere de mogelijkheid om zich opnieuw bij het loket van het UWV te melden. In dat geval gaat een nieuwe zoekperiode van vier weken gelden. Gedurende die nieuwe zoekperiode ontvangt de betreffende jongere géén ondersteuning of uitkering.

Plan van Aanpak

Indien de uitkering wordt toegekend wordt de jongere aangemeld voor een re-integratietraject en wordt het PvA opgesteld, dit geldt voor alle jongeren (in alle gezinssituaties). Dit plan van aanpak wordt direct met de toekenning van de uitkering opgesteld en bevat een uitwerking van de ondersteuning door de gemeente (als die wordt verleend) en de verplichtingen die de jongere heeft, gericht op de arbeidsinschakeling. In eerste instantie worden jongeren altijd door-verwezen naar een werkervaringsplaats, waar zij met behoud van uitkering kunnen werken en ondertussen sollicitatietraining volgen.

Indien de jongere niet binnen 10 weken is uitgestroomd wordt hij/zij aangemeld voor een individueel re-integratietraject, waaronder:

- Werkarrangement;
- Re-integratie 'sluitende aanpak';
- Loondispensatie.

Geen recht of maatregel

Indien uit gedrag en houding van de jongere ondubbelzinnig blijkt dat hij geen inspanningen heeft gepleegd en onwillig blijft om aan het werk gaan, bestaat er geen recht op ondersteuning en inkomensondersteuning (uitgezonderd jongeren binnen een gezin met personen > 27 jaar, waarbij de jongere een niet rechthebbend gezinslid wordt, maar er verder geen gevolgen voor de uitkering zijn). Het gedrag waaruit ondubbelzinnig blijkt dat een jongere niet wil voldoen aan de verplichtingen is o.a.:

- Geen sollicitaties verricht;
- Meerdere keren (> 1 keer) zonder afmelding niet verschijnt op een afspraak;
- Niet bereid is een tegenprestatie naar vermogen te verrichten;
- Niet bereid is deel te nemen aan een re-integratietraject.

Indien de jongere niet meewerkt aan zijn/haar traject kan er op basis van de afstemmings-verordening een maatregel opgelegd worden om zo een gedragsverandering te bewerkstelligen. Dit kan bij herhaald verwijtbaar bedrag uiteindelijk nog leiden tot het intrekken van het Plan van Aanpak.

Bovenstaande afwegingen worden door de klantmanager bepaald.

Hoofdstuk 2: "Iedereen doet mee"

(Re-integratieactiviteiten voor ieder gezinslid)

De re-integratieactiviteiten worden ter beoordeling van de gemeente ingezet op meerdere gezinsleden, in ieder geval op:

- Jongeren, dit betekent dat iedereen jonger dan 27 in de bijstand een re-integratietraject volgt;
- Indien er sprake is van gehuwden of samenwonenden, wordt re-integratie minimaal op één van de twee gezinsleden ingezet, bij voorkeur op het gezinslid met de kortste afstand tot de arbeidsmarkt.

Dit betekent dus dat er op meerdere gezinsleden re-integratieactiviteiten ingezet worden. Naast de bovenstaande minimale inzet, is het mogelijk om voor meerdere gezinsleden re-integratieactiviteiten in te zetten. Voor alle meerderjarige gezinsleden geldt de arbeids-verplichting en dus sollicitatieverplichting, mits er geen ontheffing gegeven is.

De sollicitatieverplichting voor alle doelgroepen is gelijk aan het gestelde in hoofdstuk 1, de jongeren.

Kosten die samenhangen met het uitvoeren van de re-integratieactiviteiten

Door het uitvoeren van re-integratieactiviteiten kan dit betekenen dat de uitkeringsgerechtigde met extra kosten geconfronteerd wordt. Het kan hierbij o.a. gaan om de volgende kosten: fiets, reiskosten, kinderopvang, verklaring van goed gedrag en werkkleding.

Werk wordt gezien als een vanzelfsprekendheid, waarvoor men niet extra beloond hoeft te worden. Men is gezien de wet ook verplicht alle werkzaamheden te aanvaarden. Om de financiële gevolgen

toch enigszins te beperken worden bepaalde kosten om deel te nemen aan de re-integratietrajecten of aan (deeltijd) werk volledig vergoed onder het re-integratiebudget.

De kosten van vervoer, verklaring van goed gedrag en werkkleding voor een re-integratietraject worden in eerste instantie zoveel mogelijk gecontracteerd met de leverancier van de re-integratietrajecten. Voor individuele re-integratietrajecten en deeltijdwerk kunnen de klanten deze kosten indienen voor een vergoeding, welke gebudgetteerd wordt onder het W-deel. Hierbij dient er altijd de afweging gemaakt te worden door de klantmanager om deze kosten zo beperkt mogelijk te houden en of er een mogelijkheid is om dit anders in te vullen door bijvoorbeeld afspraken te maken met de werkgever of de leverancier. De toekenning van subsidie richting de werkgever speelt hierbij ook een grote rol.

De kosten voor kinderopvang en de vergoeding daarvan via de kinderopvangtoeslag (Belastingdienst) worden als adequate voorliggende voorziening gezien. Dit betekent dat er in principe geen extra vergoedingen worden gegeven.

Vanwege de wijziging van de Wet Kinderopvang, bestaat er echter vanaf 1 januari 2013 een aanvullende vergoeding voor kinderopvang, omdat dit noodzakelijke kosten zijn tengevolge van het te volgen re-integratietraject. Op deze aanvullende vergoeding kan alleen aanspraak worden gemaakt door de vier hieronder genoemde doelgroepen:

1. de ouder ontvangt een WWB-, loaw/loaz- of Anw-uitkering én maakt gebruik van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling;
2. de ouder heeft een inkomen uit arbeid wat aangevuld wordt met algemene bijstand op grond van de WWB;
3. de ouder jonger dan 18 jaar (=z.g. tienermoeders) die scholing of een opleiding volgt en wegens zeer dringende redenen algemene bijstand op grond van de WWB ontvangt;
4. de ouder is een NUG-er, is geregistreerd bij het UWV WERKbedrijf én maakt gebruik van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling.

De hoogte van de aanvullende vergoeding vanuit de gemeente is het verschil tussen de volgens de gemeente noodzakelijke kosten van kinderopvang (volgens maximum uurtarief Belastingdienst), en de theoretisch berekende kinderopvangtoeslag. Indien de Belastingdienst de kinderopvangtoeslag feitelijk niet uitbetaalt (bijv. wegens verrekening met een nog openstaande schuld), houdt de gemeente daar geen rekening mee.

Voor de kosten voor de Tussenschoolse Opvang bestaat er geen voorliggende voorziening in de vorm van WKO. De gemeente vindt het daarom wenselijk om bij zowel re-integratietrajecten als regulier werk deze onkosten te blijven vergoeden onder de buitenwettelijke bijzondere bijstand. De kanttekening wordt hierbij gemaakt dat er geen andere gezinsleden zijn die kunnen voorzien in de door de gemeente noodzakelijk geachte Tussenschoolse opvang. Behoudens hele bijzondere omstandigheden (bijv. een kind wat verplicht moet overblijven omdat het speciaal onderwijs volgt), acht de gemeente Tussenschoolse opvang niet noodzakelijk als het kind 8 jaar of ouder is.

Voor de klanten die in een traject van schuldsanering zitten (WSNP) dient er altijd onderzocht te worden of het traject geen extra schulden oplevert. De kosten die niet worden gecorrigeerd in de berekening voor het Vrij Te Laten Bedrag leveren nieuwe schulden op.

Wat betreft werk- of trajectgerelateerde kosten mogen alleen reiskosten vanaf 10 km enkele reis woon-werk gecorrigeerd worden. Als er vanwege de zorg voor een klein kind en de verplichte deelname aan een re-integratietraject een beroep op kinderopvang moet worden gedaan betekent dit altijd dat men een eigen WKO-bijdrage verschuldigd is. Met die eigen bijdrage wordt bij de WSNP geen rekening gehouden en bovendien mag iemand die in een WSNP-traject zit geen nieuwe schulden opbouwen. Doet men dat toch dan is dat een reden om de WSNP tussentijds te beëindigen. Om die reden acht de gemeente een werkarrangement voor alleenstaande ouders waarvan het jongste kind jonger is dan 12 jaar in dit geval dan ook niet reëel. Bij kinderen vanaf 12 jaar wordt het kind geacht geen kinderopvang meer nodig te hebben.

Een vrijlating van de inkomsten wordt evenals voorgaande jaren niet toepast. De vrijlating van deze inkomsten dragen naar het oordeel van de gemeente niet extra bij aan de arbeids-inschakeling. Bij een toepassing van de vrijlating worden uitkeringsgerechtigden met een parttime baan namelijk bevoorrecht ten opzichte van het inkomstenniveau bij een fulltime baan. Hierdoor worden uitkeringsgerechtigden niet gestimuleerd om volledig uit de uitkering te stromen richting een fulltime dienstverband.

Beschikbare voorzieningen (re-integratieactiviteiten)

De voorzieningen die we aanbieden om de re-integratie en uitstroom naar werk te bevorderen:

- Werkgeverssubsidies voor individuele trajecten of werkarrangementen voor grotere groepen klanten;
- Proefplaatsing;
- Werken met behoud van uitkering;
- Loondispensatie;
- Werkactiveringsplaatsen;
- Leerwerkplekplaatsen;
- Tegenprestatie naar vermogen.

De exacte wijze van de invulling en werkwijze van elke voorziening is weggelegd in een werkproces. Voor de doelgroep alleenstaande ouders met een arbeidsontheffing kunnen er met de leveranciers trajecten op maat afgesproken worden.

Hoofdstuk 3: “Alleenstaande ouders aan de slag”

Het uitgangspunt is dat alle meerderjarige gezinsleden een arbeidsverplichting hebben. Echter blijft de aanvraag voor een ontheffing mogelijk van de arbeidsverplichting van de alleenstaande ouder met kinderen jonger dan 5 jaar, op grond van artikel 9a. De alleenstaande ouder dient voor de ontheffing zelf een verzoek in te dienen bij de gemeente, welke schriftelijk vastgelegd wordt. Het betreft hier dan ook geen categoriale ontheffing, maar op individuele basis. De toekenning van de ontheffing dient per beschikking vastgelegd worden. In deze beschikking staat vermeld vanaf wanneer de ontheffing van toepassing is en welke verplichtingen op het gebied van re-integratie van kracht blijven door een verwijzing naar het plan van aanpak.

Re-integratieverplichtingen in plan van aanpak

Ondanks dat de alleenstaande ouder een ontheffing van de arbeidsplicht heeft, blijft de re-integratieplicht bestaan. De re-integratieverplichtingen worden opgenomen in een plan van aanpak. De alleenstaande ouder is verplicht om mee te werken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van het plan van aanpak. Binnen Roosendaal wordt gestreefd naar het opstellen van een plan van aanpak binnen 8 weken. Hierin speelt de alleenstaande ouder zelf de belangrijkste rol, waarbij de klantmanager ondersteunend is.

De invulling van de re-integratieplicht kan de gemeente individueel beoordelen en invullen op basis van de beschikbare en geschikte voorzieningen. Het uitgangspunt hierbij is dat we willen bevorderen dat de alleenstaande ouder de binding met de arbeidsmarkt blijft behouden. Dit kan bijvoorbeeld door een werkervaringsplaats, stage of vrijwilligerswerk.

Voor de alleenstaande ouders zonder startkwalificatie blijft er een scholingsplicht bestaan voor het behalen van een startkwalificatie (diploma op HAVO-, VWO- of MBO2-niveau). Indien men niet in staat is om een startkwalificatie te behalen dient de alleenstaande ouder de bewijslast zelf aan te leveren, middels een verklaring van de onderwijsinstelling, arts of RMC-functionaris.

Voor de keuze van een opleidingsrichting kan door de alleenstaande ouder zoveel als mogelijk gebruik gemaakt worden van de kennis van Loopbaan 23 of de leerwerkadviseur.

De omvang van de voorziening zal worden afgestemd op de combinatie met de zorg voor de kinderen tot 5 jaar. Er wordt met de alleenstaande ouder een opbouwend karakter in de re-integratieplicht per week afgestemd, afhankelijk van de leeftijd van het jongste kind. Hierdoor wordt de stap richting de arbeidsmarkt en de overgang naar de arbeidsverplichting vanaf 5 jaar minder groot. Afhankelijk van de individuele situatie zal de re-integratieplicht minimaal 4 uur en maximaal 18 uur per week bedragen.

Door de gemeente moet volgens de wet elke 6 maanden een heronderzoek gedaan worden met een beoordeling of de alleenstaande ouder zich houdt aan de opgenomen verplichtingen. De evaluatie zal plaatsvinden in samenspraak met de klant. Als er aanleiding is om de opgenomen voorzieningen te wijzigen, stelt het college een gewijzigd plan van aanpak op.

Periode ontheffing

De maximale ontheffingsperiode van de arbeidsverplichting bedraagt 5 jaar. Dit wordt slechts eenmalig verleend, ongeacht het aantal kinderen. Dat betekent dat er bij de geboorte van een volgend kind, niet opnieuw een ontheffingsperiode ingaat.

Bij tussentijdse verhuizing naar een andere gemeente wordt een eventueel resterende periode meegenomen. In onze gemeente kan dus alleen ontheffing van de arbeidsplicht worden toegekend voor de periode van 5 jaar minus de al in de vorige gemeente gebruikte periode.

De periode van 5 jaar wordt tussentijds opgeschort in de volgende gevallen:

1. van rechtswege met ingang van de datum waarop het jongste kind vijf jaar is geworden;
2. van rechtswege als er niet langer recht bestaat op bijstand;
3. op verzoek van belanghebbende.

Het college streeft ernaar om minimaal 4 weken voor het beëindigen van de ontheffingsperiode met de alleenstaande ouder in gesprek te gaan over de geldende verplichtingen en de mogelijkheden tot ondersteuning.

Intrekken ontheffing

De ontheffing wordt volledig ingetrokken als uit houding en gedragingen van de alleenstaande ouder ondubbelzinnig blijkt dat hij de verplichtingen in het plan van aanpak niet wil nakomen. Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van het niet meewerken aan een aangeboden traject of onvoldoende inspanningen om dit traject met goed gevolg af te ronden. Hierover worden duidelijke afspraken en doelen gesteld in het plan van aanpak, waarin ook staat opgenomen dat de ontheffing ingetrokken wordt en er een maatregel volgt bij het niet nakomen van deze verplichtingen. Het niet meewerken aan de verplichtingen komt aan de orde tijdens de heronderzoeken iedere 6 maanden.

Naast de intrekking van de ontheffing wordt er ook een maatregel opgelegd worden conform de afstemmingsverordening. Er kan alleen van een verlaging van de bijstand worden afgezien als elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt. Dit is naar individuele afweging en onderbouwing van de klantmanager.

Overgangsregeling ontheffing

De alleenstaande ouder van wie de verleende ontheffing (ingangsdatum vóór 1 januari 2012) afloopt voor 1 juli 2012, wordt volgens de nieuwe werkwijze benaderd. De klantmanager nodigt de alleenstaande ouder uit voor een persoonlijk gesprek omtrent de (nieuwe) verplichtingen en de mogelijkheden voor trajecten of andere ondersteuning vanuit de gemeente.

Voor de alleenstaande ouder met een ontheffing welke doorloopt na 1 juli 2012, geldt tot deze datum een overgangsregeling wat betreft het plan van aanpak en het heronderzoek. Na 1 juli 2012 worden deze alleenstaande ouders ook uitgenodigd voor het eerder vernoemde persoonlijk gesprek met de klantmanager.

Kinderopvang

Het college bevordert de beschikbaarheid van de voorzieningen voor de opvang van kinderen jonger dan 12 jaar voor uitkeringsgerechtigden voor zover die opvang noodzakelijk is voor deelname aan een voorziening, zoals vastgelegd is in de re-integratieverordening.

Betreffende het recht op vergoeding van de kosten van kinderopvang is, net als voor de andere doelgroepen, het bepaalde in hoofdstuk 2 van toepassing.

Inkomsten alleenstaande ouders met kinderen tot 12 jaar

Er is een ruimere vrijlating van inkomsten uit arbeid mogelijk voor deze doelgroep. Het uitgangspunt van de gemeente is dat werken, het zelf verwerven van meer inkomsten, moet lonen en gestimuleerd wordt. Het toepassen van de inkomstenvrijlating draagt naar ons inziens echter niet bij tot de arbeidsinschakeling.

Het gevolg van het toepassen van de ruimere vrijlating, is dat men boven de 100% bijstands-norm komt. Hierdoor vervalt het recht van deze mensen op de gemeentelijke minimaregelingen, zoals de kwijtschelding van de gemeentelijke belastingen en de afvalstoffenheffing (in totaal tussen de € 500 en € 600 per jaar). Bij het overschrijden van 105% van de bijstandsnorm vervalt daarnaast het recht op langdurigheidstoeslag. Daarnaast wordt een bepaald gedeelte van de extra inkomsten als draagkracht meegeteld voor de toekenning van vergoedingen onder de bijzondere bijstand. Verder

valt niet uit te sluiten dat ook het recht op landelijke minima-regelingen (bijv. huurtoeslag, kinderopvangtoeslag en zorgtoeslag) onder druk komt te staan.

Als gemeente willen we voorkomen dat we met toepassing van een vrijlating juist extra kosten creëren. Om deze reden is ervoor gekozen om de ruimere vrijlating van inkomsten voor de alleenstaande ouders ook niet toe te passen.

Hoofdstuk 4: “Participeren in de maatschappij”

(Tegenprestatie naar vermogen)

Per 1 januari 2012 is de tegenprestatie naar vermogen ingevoerd binnen de WWB, loaw en loaz. Het college is bevoegd klanten te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten.

De tegenprestatie bevat werkzaamheden van tijdelijke aard in de vorm van onbeloonde maatschappelijke activiteiten. Op deze manier wordt er ook een maatschappelijke betrokkenheid en participatie gecreëerd. Deze werkzaamheden staan los van de re-integratie en hoeven zich dus niet te richten op de toeleiding naar de arbeidsmarkt. De tegenprestatie mag uiteraard niet het vinden van een reguliere baan (algemeen geaccepteerde arbeid) in de weg staan.

Doelgroep

Het uitgangspunt is dat iedereen, met een uitkering in het kader van de WWB, loaw en loaz, verplicht is deel te nemen aan een tegenprestatie naar vermogen, tenzij... De uitkerings-gerechtigden die deelnemen aan andere activiteiten in het kader van een re-integratietraject, worden automatisch vrijgesteld van een tegenprestatie.

Indien er sprake is van een ontheffing van de arbeidsverplichting, zoals bij alleenstaande ouders of in het geval van medische beperkingen, blijft de plicht bestaan tot het leveren van een tegenprestatie naar vermogen. De tegenprestatie geldt voor alle meerderjarige leden die onder de gezinsbijstand vallen.

Afhankelijk van het aanbod van de maatschappelijke werkzaamheden binnen onze gemeente worden de volgende prioriteiten in doelgroepen gemaakt:

1. Op eigen verzoek actief willen zijn binnen de gemeente
2. Jongeren tot 27 jaar
3. Uitkeringsgerechtigden zonder aantoonbare medische en sociale belemmeringen
4. Uitkeringsgerechtigden met arbeidsongeschiktheid korter dan 1 jaar
5. Overige klanten uit het bestand

Ontheffing

Als er dringende redenen zijn kan het college tijdelijk volledige ontheffing verlenen van de verplichting tot de tegenprestatie verlenen. De uitkeringsgerechtigde dient zelf eventuele bewijsstukken en beweegredenen aan te leveren waarom men niet in staat is tot het leveren van een tegenprestatie. Het college beoordeelt op individuele basis of deze ontheffing toegekend wordt. Zorgtaken (mantelzorg) en het niet aanwezig kunnen zijn om medische redenen kunnen onder bepaalde voorwaarden als dringende redenen worden aangemerkt. De ontheffing voor de tegenprestatie wordt vastgelegd in een beschikking, waarbij de periode expliciet benoemd wordt. De maximale ontheffingsperiode bedraagt 12 maanden. Hierna kan de uitkerings-gerechtigde een nieuwe aanvraag tot ontheffing indienen, maar alleen indien het duidelijk is dat er geen gewijzigde omstandigheden zijn.

Naar vermogen

De klantmanager bepaalt de aard, de omvang en het aanbod van de maatschappelijke werkzaamheden op basis van het vermogen van de uitkeringsgerechtigde. Hiervoor wordt een afweging gemaakt op basis van de gesprekken en eventuele activiteiten/trajecten die de uitkeringsgerechtigde eerder heeft uitgevoerd.

Het uitgangspunt voor de bepaling van het vermogen is dat men de aangeboden werkzaamheden moet kunnen uitvoeren, tenzij de uitkeringsgerechtigde zelf aantoont dat hij/zij dit niet kan doen. Bewijsstukken die hiervoor gelden zijn bijvoorbeeld medische verklaringen van artsen.

Het is een mogelijkheid dat de uitkeringsgerechtigde zelf met een aanbod komt voor de invulling van de tegenprestatie. Door de klantmanager wordt beoordeeld of dit voldoet aan de eisen vanuit de wet- en regelgeving. Hierbij is het belangrijk dat dit geen verdringing van werkzaamheden op de arbeidsmarkt met zich mee mag brengen.

Sanctionering

Indien een bijstandsgerechtigde zijn verplichtingen niet nakomt, wordt de bijstand verlaagd volgens de geldende afstemmingsverordening.

Organisatie en inhoud tegenprestatie

Afhankelijk van de beschikbaarheid van maatschappelijk nuttige werkzaamheden binnen de eigen gemeente wordt de inzet van de tegenprestatie beoordeeld.

De aanlevering van maatschappelijke werkzaamheden is een verantwoordelijkheid van de gemeente. Hierbij wordt een samenwerking gezocht met andere (semi)overheidsorganisaties, zoals het VrijwilligersInformatiePunt, sportverenigingen, voedselbank en activiteiten op het gebied van de WMO en AWBZ (zoals de boodschappenservice). De uitkeringsgerechtigden komen op basis van de prioriteiten op de wachtlijst voor de tegenprestatie en worden op basis van de beschikbare werkzaamheden ingezet.

De afspraken omtrent het verrichten van de tegenprestatie worden vastgelegd in een beschikking. Hierbij worden de werkzaamheden naar vermogen benoemd en de vergoeding van eventuele onkosten.

Kosten die samenhangen met het uitvoeren van de maatschappelijke werkzaamheden

Door het uitvoeren van maatschappelijke werkzaamheden kan dit betekenen dat de bijstandsgerechtigde met extra kosten geconfronteerd wordt. Het kan hierbij o.a. gaan om de volgende kosten: fiets, reiskosten, kinderopvang, verklaring van goed gedrag en werkkleding.

Het uitgangspunt is dat men door het uitvoeren van de tegenprestatie niet onder het sociaal minimum inkomen moet komen door extra kosten die dit met zich mee brengt. Werk moet lonen, maar voor deze doelgroep is er nog geen perspectief op werk, aangezien men anders actief zou zijn in een re-integratieactiviteit. Om deze reden zullen de kosten die verband houden met het uitvoeren van de tegenprestatie op individuele basis volledig vergoed worden onder het re-integratiebudget (W-deel). De gemeente dient hierbij wel te beoordelen of de kosten vermeden kunnen worden en nog bekostigd kunnen worden uit het beschikbare budget.

Slot

Intrekking

De volgende regelingen worden ingetrokken:

- a. Re-integratiebeleidsplan 2010-2013;

Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking drie dagen na plaatsing in het gemeenteblad.

Citeertitel

Deze beleidsregel wordt als volgt aangehaald: Beleidsregel Re-integratie.

Aldus besloten door burgemeester en wethouders van Roosendaal op 11 december 2012 ,
De secretaris, De burgemeester,

Bijlage 1: stroomschema jongeren WWB 2012

